

Kāpēc Pitagorieši neēd pupas?

Neēd savus bērnus!

Sāksim ar to, ka apgūsim aksiomu: “Tas pats cēlonis atšķirīgās vidēs izraisa atšķirīgas sekas.” (*Šis ir galvenais arguments un pierādījums liberālisma postošajai dabai.*) Tālāk iztēlosimies kārtainu torti, caur kuru virzīsim spēcīgu gaismas staru. Katra kārtā uz to reaģē citādi. Tāda “kārtaina torte” ir mūsu planēta ar tās Dzīvības viļņiem – minerālu, augu, dzīvnieku un Cilvēku pasaulēm, un elementālu un Dēvu blakus evolūcijām.

Virzienā no lejas (*minerālu pasaules*) uz augšu (*Cilvēku pasauli*) norit vienkāršāku parādību sintēze lielākos un komplicētākos kopumos, kurās zemāko pasaulu parādības ietilpst kā struktūrelementi. Cilvēka ķermenī minerālu pasaule ir kaulos, augu valsts ir šūnu uzbūvē, bioķīmijā, elpošanas, vairošanās un izdalīšanas fizioloģijā, daļēji arī psihes reakcijās. Dzīvnieku valsti pārstāv fiziskais ķermenis, psihe un “racionālais” – eksistenciālo vajadzību apmierināšanu un baudu meklējošais – uz to orientētais intelekts. Dzīvnieciskais – profānais intelekts un daba Cilvēkā ir tas, kas viņam saka: “domā par sevi”, “mīli sevi”, “dari kā tev ērtāk”, “pašizpauž sevi”, “esi veiksmīgs”, “izkonkurē – apēd vājāko” un tā tālāk visu to, ko tagad jums stāsta visādi “psihologi”, “meditātori”, “dziednieki” un citi “labāk dzīvošanas” speciālisti. Tas viss pieder dzīvnieku pasaulei. Ar Cilvēku tam nekāda sakara nav. Tas, kurā darbojas tāds “labākdzīvotāju” balstīts intelekts, ir divkājains dzīvnieks.

Minerālu pasaules elementi, to ķīmiskās attiecības un norises saplūst augos, no turienes komplicētākos veidojumos paceļas pie dzīvniekiem, savienojas ar to psihiskajām elementālēm, kuras tālāk saplūst un sintezējas Cilvēka psihē. Cilvēka psihi pārvalda (*ja tāds tur tajā fiziskajā ķermenī ir*) Cilvēka **Saprāta emanētais** (*nemateriālo vērtību izpētei orientētais*) **sakrālais intelekts**. Tas ir intelekts, ko visādi apkaro “labāk dzīvošanas” speciālisti.

No Augstākajām Pasaulēm nākoša Enerģija secīgi iziet cauri visām Zemes Dzīvības pasaulēm – Cilvēkiem, dzīvniekiem, augiem līdz minerāliem. Katrā pasaulē Enerģija vēdekļveidīgi sadalās vairākos aspektos (*veido “varavīksni”*). Tā vienas Enerģijas “stumbrs” šajās pasaulēs veido “sazarotu koku”, kuram “saknes ir Debesīs, bet Zari Zemē”. **Tā Cilvēka sintētiskā daba izpaužas dažādos zemākās dabas elementos.**

Pupas (*“zemesrieksti” arī ir pupas*) **tādā kārtā ir Cilvēka embrija analogs augu pasaulē.** Pupām nostādīnātais ūdens ir ļoti līdzīgs Cilvēka asins sastāvam un “augļa ūdenim”. **Ēst pupu ir tas pats kā apēst nedzimušu bērnu.** Pupu ēšana ir saistīta ar pagrīmušu tautu piekoptajām maģijas formām - arī ar nekromantiju. Vēlāk tādas tautas aizmirsta pupu ēšanas maģiskā rituāla saturu, bet formālo pusi pieņēma sākumā kā “svētku” galda un vēlāk arī ikdienas pārtikas produktu.

Maģiskajos rituālos pupas ēda “bērnu laupītājas”, ja gribēja laupīt citai sievietei auglību – “apēda viņas embrijus”. Vēlāk tas, maģijai izvirstot par mānīcību, maldīgi pārvērtās pretmetā – “auglības rituālā”.

Katrai maģijai ir sekas. Kādreizējās raganas – “bērnu laupītājas” tagad sirgst ar neauglību un tās tagad visādi tiek aprūpētas un “ārstētas” mūsdienu “humānās medicīnas” iestādēs.

Cilvēku slimību cēloņi ir Dabas Likumu noteiktās Normu Sistēmas patvaļīgos pārkāpumos. Ir tas, ko Cilvēks drīkst darīt un tas, ko viņš nedrīkst. Tāpat kā augi aug sev piemērotās vidēs, dzīvnieki ir izvēlīgi augu ēšanā, tāpat **Cilvēks var ēst to, ko viņš drīkst**

ēst, bet viņam jāliek mierā tas, ko viņš nedrīkst ēst. Pupu ēšana noved pie neauglības, ginekoloģiskām problēmām, asins vēža formām un impotences – **radošās darbības izsūkuma visplašākajā nozīmē**, kā fiziskajā, tā intelektuālajā, politiskajā, mākslas un Garīgajā dzīvē.

Pitagorieši (*Druīdi*) zināja Dabas uzbūves (*metafizikas*) likumus un procesus, tāpēc tos ievēroja un mācīja saviem sekotājiem. Latvijā izplatītā pasaka par Pupu, Salmu un Ogli ir Pitagoriešu (*Druīdu*) līdzība par bērna dzimšanu – “Dzīvības upe uz šo pusi tiek pārieta vienreiz katrā iemiesojumā” – “vienā (*virzienā*) upē divreiz nevar iebrist”. Latvijā ir ļoti daudz liecību par Pitagoriešu (*Druīdu*) filosofijas darbību šajā teritorijā. Vienkārši šodien Cilvēki vairs nezina šo liecību izcelsmi un par ko šie elementi tagad varētu pastāstīt uzmanīgam vērotājam.

Pauls Stelps
Sociopsiholoģijas asociācija